

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Augustini Barbosae ... Collectanea doctorum tam
veterum, quam recentiorum, in ius pontificium universum**

In Qvo Dvo Priores Decretalium Libri Continentvr

Barbosa, Agostinho

Lugduni, 1669

14. De ætate, qualitate & ordine præficiendorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95263)

et sequitur Bonac. de censur. dist. 2. q. 3. m. 1. vtiliter tamen aduerto quodd hodie cum iura permittant iudici tolerato exercere actus iurisdictionis, nisi iuxta Conc. Constantis denuntiatus, aut notorius clericus percussor, excommunicatus potest excommunicare in fauorem litigantis, aut alterius petentis aduersarium excommunicari: per exceptionem tamen apponi posset iudici quodd sit publicus excommunicatus, & quodd deiectus deicere alios & excommunicare non debet.

In ead. gloss. ibi, quodd excommunicatus confert Ordinem. Aduerte quodd non solum valet Ordo collatus ab occulto excommunicato, sed etiam recipienti Ordinis executio confertur, vt per Sanch. de mar. lib. 1. dist. 2. n. 35. excommunicatio enim Episcopi non priuat ab exercitio Ordinis vel officij donec fuerit declaratus, Rota decis. 534. n. 1. cum seqq. apud Farin. p. 1. recent. An autem excommunicatus Episcopus durane excommunicatione sacros Ordines conferens irregularis fiat, vide Rot. decis. 60. apud Farin. p. 1. in recent.

De Etate, & qualitate, & ordine præficiendorum.

TIT. XIV.

PER hanc rubr. scripserunt Zab. Bellam. Ioan. Andr. Anan. Bald. Butr. Panorm. Ioan. de Londris in breuiario, sanctorum Canonum, fol. 164. vers. Petr. de Rauenna in compendio iuris Canon. Martin. Mefnartius in epitome Decret. fol. 19. Daniel Venator in analysi method. iuris Pontificij à pag. 69. Goffred. & Hostiens. in summa huius tit. Alex. Cassan. & Anastas. Germon. in paratulis ad quinque libros Decretal. Petr. Alphons. de Valconcel in harmonia rubr. sub hoc tit. Barthol. Carthag. in exposit. titulorum iuris Canonici, sub eodem, nouissimè Ioan. Honor. lib. 1. summa in Decretal. sub eod.

De materia huius tit. agunt Guillelm. Durand. in speculo iuris, lib. 4. sub hoc tit. Guttier. can. lib. 1. c. 26. Ego ipse de offic. & potest. Episc. p. 2. alleg. 11. & 16 & p. 3. alleg. 60. n. 64. cum seqq. Nic. Garc. de benef. p. 7. c. 4. de etate beneficiandorum, Nau. tom. 1. consil. sub hoc tit. 19. habet consilia, & Sayr. in floribus dec. sub eodem tit. decem ponit decisiones.

SUMMARIUM.

- 1 Prelatus si ex aliqua iusta causa ad sacros Ordines promoueri non potest, Prelaturam debet amittere.
- 3 Abbatis dignitas quanta sit, remissimè.
- 4 Decani officium, & dignitas quanta, remissimè.
- 5 Prepositus quis dicatur, ostenditur.
- 6 Abbates dicuntur Prelati.

CAP. Vt Abbates. I.

Conc. Pictauicn.

Abbates, Decani, Præpositi, & Archipresbyteri fieri debent Sacerdotes, Archidiaconi verò fiant Diaconi, & si nequeant fieri etiam iusta causa

prohibente amittant prælaturam. Collige ex Ordin. Abb. antiq. Zab. Collect. Bellam. Ioan. Andr. Anan. Imol. Anch. Host. Innoc. Butr. Panorm. Viu. in rationali primi libri iuris Pontif. pag. 295. Alagon. in compend. iur. Canon. pag. 104. remissimè Ximen. in concord. p. 2. referat ab Anton. August. collect. 1. Decret. lib. 1. tit. 8. cap. 1.

De materia huius text. vide Azor. inst. mor. p. 2. lib. 6. c. 8 q. 11. & faciunt text. in c. cum in cunctis, §. inferiora, sup. de elect. & in clem. Vi ij qui hoc eod. tit. & Conc. Trid. sess. 12. de reform. c. 4.

Abbat.] Abbatis dignitas quanta sit ostendit Azor. inst. mor. p. 2. lib. 3. c. 17. Galganet. de iure publ. lib. 3. tit. 38. me citato in hoc loco nouissimè Hostiens. Roder. in compendio quest. Regularium ref. 1. num. 17.

Decani.] De cuius officio & dignitate agunt Flamin. de resig. lib. 1. q. 1. n. 86. Hieron. Roman. lib. 3. de Re. publ. Christiana, c. 10 in princ. Azor. d. l. 3. c. 17. quos refero ego ipse de officio, & potest. Episc. p. 1. tit. 3. c. 3. num. 7.

Præpositi.] Præpositus dicitur habens in Ecclesia dignitatem, quæ est interdum maior post Pontificalem, vt per Rebuff. in com. ad l. 124 ff. de verb. sign. vers. præpositus etiam dicitur, pag. 478. Galganet. d. l. 3. tit. 39. Illustr. D. meum Rodericum à Cunha in com. ad c. sancto um 2. n. 24. dist. 70. Azor. p. lib. 3. c. 18 q. 1. aduertens in Ecclesiis Germaniæ, Poloniæ, Flandriæ, & Angliæ Præpositum personatum, ac dignitatem habere, & alicubi iurisdictionem, & curam animarum, eo quod toti Canonici Collegio præsit.

Prelaciones admittant.] Notatur ad hoc quodd Abbates dicuntur Prelati, vt per Azor. d. l. 3. tit. 10. lib. 9. tota recap. & alios per me citatos de appel. verb. sign. appell. 214. n.

SUMMARIUM.

- 1 Ecclesia dispensatiue minori concessa non per laicos, sed per clericos regi debet, donec ille perueniat ad etatem.
- 2 Declaratur text. in presenti.
- 3 Verba, viribus carere decernas, denotant totalem priuationem.
- 4 Beneficia simplicia attento iure antiquo poterat maior septennio obtinere.
- 5 Beneficium Ecclesiasticum attento iure Conc. Trid. nullus potest obtinere ante 14. annum.
- 6 Papa potest infanti beneficium simplex conferre.
- 7 Beneficij fundatione quando statutum est, vt illud etiam minor 14. annorum adipiscatur illi conferri potest.
- 8 Canonici non habet vocem in Capitulo, nisi in sacris saltem Subdiaconatus Ordine sit constitutus.
- 9 Minor 14. annorum non habet administrationem Ecclesiæ, nec bonorum sine decreto Superioris.
- 10 Minor qui veniam ætatis impetrauit, non potest bona immobilia alienare.

CAP. Ex ratione. II. Alex. III.

Ecclēsia quando ex dispensatione conceditur puero, vel minori, est regenda per clericos, non per laicos, donec ad etatem perueniat. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Zabarel. Collect. Host. Anch. Bellam. Ioan. Andr. Innoc. Imola, Henric. Panorm. Butr. Viu. in ration. primi libri iuris Pontif. pag. 295. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 104. remissimè Ximen.

De Aetate, & qualitate, &c. Tit. XIV. 169

Ximen. in concord. p. 1. refertur ab Ant. Aug. collect. 1. Decret. lib. 1. tit. 8. c. 3. & est post Conc. Later. sub Alex. III. p. 2. c. 1.

Ex hoc text. iuncta gloss. Verbo Ecclesias, & vlt colligitur posse Episcopum dispensare cum pueris infra decennium vt Ecclesias, seu Prælaturas obtineant, contra ea, quæ resoluunt Selu. de benef. p. 2. q. 3. n. 32. Corral. de Sacerd. p. 3. c. 3. n. 2. Trot. de vero, & perfecto Clerico lib. 2. c. 18. n. 2. vnde multi huius text. decisionem ad summi Pont. dispensationem referunt, vt præsupponere videtur Nau. in c. si quando except. 19. n. 2. supra de rescript. Sed aperte loquuntur contra literam huius textus, qui planè agit de facto solius Episcopi, neque in eo verbum vllum de Papa reperitur. Quare Archid. quem refert, & sequitur Franch. in c. 1. n. 4. hoc tit. lib. 6. distinguitur an dispensatio ab Episcopo concedatur ex causa necessitatis, vel vtilitatis Ecclesie, & licitam putat, & procedere text. in præfenti cum similibus. Aut verò dispensatio fit propter prerogatiuam meritum, & intuitu personæ, cum qua dispensatur; idque rectè Episcopis denegari videtur in casu speciali, de quo in d. c. 1. quem text. expendunt ibi, liberè dispensare, quasi specialitas in eo consistat, vt liberè & sine vlla causa Episcopo eo casu permittatur dispensandi potestas; sed non conuenit vrbis huius text. dum factum Episcopi reprehendit, & deinde quia minimè dici potest posse vnam dari iustam causam vtilitatis, vel necessitatis Ecclesie; vt beneficium curatum conferatur pueris infra decennium, de quibus agit text. in præfenti; & tamen quia verius est verba illa, liberè dispensare, non excludere iustam causam, quæ semper necessaria est, vbi inferiori dispensatio permittitur, ex doctrina gloss. verbo perique, ante fin. in c. requiritis 1. quæst. 7. Emman. Sà in aphor. verbo dispensatio n. 3. Aduerte igitur in hoc text. non reprobare Pontificem factum Episcopi, sed potius reprehendere, patet ibi, Episcopum super his corripas, & ibi, Eidem Episcopo prohibeas ne de cetero Ecclesias nisi personis, quæ aetatem, & scientiam habeant. Quod si quaerat aliquis, quare Pontifex non iubeat pueros amouere, sed remotis laicis iubeat committere administrationes Clericis idoneis donec pueri veniant ad aetatem legitimam. Respondetur iure Decretalium validas fuisse collationes, & prouisiones beneficiorum ante aetatem legitimam, nullitatisque poenam præscriptam fuisse iure nouo Sixti per c. licet canon. de elect. lib. 6. vt colligitur ex verbo, decernentes, & verbo, de cetero, iunctis resolutis per gloss. ibi, Et quæ Doctores tradunt in cap. vltim. de sponsa duorum, atque ita text. in præfenti solum concludit valuisse collationem, non potuisse tamen Episcopum licitè facere & dispensare, confirmaturque ex vltimis verbis text. immediatè sequentis ibi, quod inde feceritis irritabimus. A Papa igitur oportet hanc petere dispensationem, notant præcitati; quibus adde Nau. in mar. c. 25. n. 116. explicat latè Rebuff. in praxi tit. de dispensatione aetatis à princ. Mandos. ad reg. Cancell. 118. An autem sic dispensatus ratione aetatis habeat liberam administrationem rerum ad beneficium pertinentium per se, & sine curatore, vide text. in c. de iud. lib. 6. vbi latè Gom. n. 9. & 26. Othau. de decretis lib. 3. tit. 8. n. 28. Et an minor dispensatus super aetate ad obtinendum canonicatum in Cathedrali possit eligi in iudicem Synodalem, vide Ioann. Anton. Massabor. de Synodo Episcopi cap. 4. dub. 11. vbi resoluit negatiuè.

Donec prædicti pueri, &c. Dispensant igitur saltem tacite Papa vt pueri tenerent dignitates, quas iam malè possidebant, sed non vt administrarent eas per se, sed per alios, & in hoc non contrariatur text.

Tom. I.

in c. sequenti, ita Nau. in c. si quando except. 19. n. 2. sup. de rescript. Quæ aetate attento iure nouiori hodie requiratur ad dignitates obtinendas, dixi ad c. cum in cunctis, §. inferiora, sup. de elect.

Vribus cavere decernas, Denotant hæc verba totalem priuationem, vt per Sayr. in clau. Regia, lib. 3. cap. 8. num. 26.

In gloss. Ecclesia, ibi, beneficia etiam simplicia in tali aetate constitutis licitè conferuntur. Notatur ad hoc quod de iure antiquo ad beneficia simplicia requirebatur quod quis esset maior septennio, saltem quando non sonant in nomen Rectorie, nec consilij maturitatem requirunt, vt per Lambertin. de inop. patron lib. 2. part. 1. art. 26. q. 7. princ. n. 5. Albert. Trot. de vero, & perfecto clerico, lib. 2. c. 18. n. 2. & 40. Fusc. de visitat. lib. 2. c. 7. n. 7. Guttier. canon. lib. 1. c. 26. n. 2. Rebuff. de pacificis possess. n. 175. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 6. c. 5. quæst. 7. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. n. 49. Nicol. Garc. de benef. p. 7. cap. 4. n. 4. cum seqq.

Hodie attenta dispositione Conc. Trident. sess. 23. de reform. c. 6. nullus ante decimum quartum annum beneficium Ecclesiasticum potest obtinere, Guttier. d. cap. 26. num. 33. Henriq. d. §. 1. Gregor. Lopez l. 3. verbo, quatorze años tit. 16. part. 1. Petr. de Ledesma in summ. p. 1. de sacram. Ordinis, cap. 7. vers. de la prima, & part. 2. tract. 7. cap. 1. conclus. 7. prope finem, Flamin. de resignat. lib. 3. q. 7. num. 65. & lib. 5. quæst. 1. num. 7. & q. 11. num. 13. Cenall. commun. contra commun. q. 52. num. 3. Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 30. tract. 3. num. 166. in fin. Aloyf. Ricc. in collect. decis. part. 4. collect. 860. & in praxi fori Ecclesiast. decis. 362. & decis. 385. in 1. edit. & resolut. 331. & 325. numero 3. in 2. edit. Viuian. in praxi iurispatron. lib. 6. cap. 7. num. 2. Less. de iustit. lib. 2. cap. 34. dub. 20. n. 109. Nicol. Garc. d. cap. 4. num. 8. Campan. in diuersario iuris Canon. rubr. 7. c. 6. n. 2. Et censuit sacra Congregatio prædictam Conc. Trident. dispositionem non prohibere quin ille, qui iam quartum decimum annum suæ aetatis attingit, licet nondum expleuerit, possit beneficium simplex obtinere, referunt Henriq. d. cap. 10. §. 2. Galet. in margarita casuum conscientia, verbo, beneficium 4. Cenall. d. q. 523. n. 4. & q. 593. num. 18. Armend. in addit. ad recap. legum Nauarra, lib. 1. tit. 20. l. 1. de aetate, num. 5. Aloyf. Ricc. d. collect. 860. vers. limita secundo, & res. 325. num. 3. ver. nihilominus, Azor. d. c. 5. q. 7. in fin. Tusch. tom. 3. lit. E. concl. 338. n. 16. Gonzal. d. gloss. 5. in princ. n. 90. Campan. d. c. 6. n. 2. in fin. Thom. Valasc. allegat. inuris, tom. 1. alleg. 8.

Limita stante dispensatione Sum. Pont. qui potest infanti beneficium simplex conferre, Flam. d. q. 7. n. 66. Azor. d. c. 5. q. 8. vers. sed quaerit aliquis, Thom. Valasc. d. alleg. n. 10. Vel quando in fundatore beneficii statutum sit, vt illud etiam minor 14. annorum valeat adipisci, Gonzal. d. gloss. 5. num. 91. Aloyf. Ricciul. d. collect. 860. vers. nunc limita & primò, Campan. d. c. 6. n. 2. in fin. Rota apud Farin. decis. 194. tom. 1. part. 2. recent.

In gloss. Ad congruam, ibi, Sed pone quod Episcopus aliquem maiorem facit Archidiaconum, habebit iste vocem in Capitulo? Huiusmodi tamen Archidiaconus, aliudve Canonicus, etiam si maior, & mentis compos sit non habet vocem in Capitulo, nisi in sacris saltem Subdiaconatus Ordine constitutus sit, vt probant text. in Clem. 2. de aetate, & qual. Conc. Trid. sess. 22. de reform. c. 4. & plures Doctores per me citati de officio, & potest. Episc. p. 1. tit. 1. c. 3. n. 21.

In gloss. Aetatem, fin. ibi, Quod tamen non est verum. Notatur ad hoc quod minor 14. annorum non habet administrationem Ecclesie, nec bonorum sine decreto Superioris, vt per Flamin. de resign. lib. 3. q. 7. n. 91.

P

16

10 In ead. gloss. ibi, *Quia licet quis veniam ætatis impetret, non tamen potest alienare sine decreto.* Notatur ad hoc quod minor qui veniam ætatis impetravit, non potest bona immobilia alienare, l. 1. §. 2. C. de his, qui veniam ætatis impet. Cald. Pereira in l. si curatorem, verb. contract. n. 21. & verb. vel adversarij dolo, n. 66. Morla in empor. iuris, p. 1. tit. 5. in prelud. n. 68. Mendez à Castro in l. cum oportet, n. 121. C. de bonis, que liberis, Molina de iustitia, tr. 2. disp. 224. vers. iudicis, Don. Garc. Mastril. Sicilia decisi, 13. n. 24.

S V M M A R I V M.

- 1 Ecclesia regimen minori quatuordecim annorum committi non debet.
- 2 Dignitates in Cathedralibus quam ætatem requirant, ostenduntur.
- 3 Episcopalis dignitas liberat à patria potestate.
- 4 Ordo sacer an liberet à patria potestate, ostenditur.

CAP. Indecorum. III.

1 Personatus Ecclesiæ nemini intra decimum quartum annum constituto concedendus est, eligendi enim præminere debent discretione, & morum honestate. Si quis contrarie præsumpserit, irritabitur factum, & punietur inobedientia. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Zabar. Collect. Ioan. Andr. Bellam. Innoc. Anch. Imola, Henric. Boich. Host. Butr. Panorm. Viu. in rationali primi libri iuris Pontif. pag. 296. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 104. remissive Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Ant. Aug. collect. 1. Decret. lib. 1. tit. 8. c. 4. & est post Conc. Later. sub Alexand. II l. p. 25. cap. 2.

2 Intra annum quatuordecimum, &c. Hodie ad dignitates in Cathedralibus Episcopatu inferiores, quibus nulla inest animarum cura, aut ex consuetudine, statuto, vel privilegio, adscisci sine dubio possunt minores 25 annis, dummodo non minores viginti duobus; si verò curam animarum habeat, 25 iam ceptus annus requiritur, Conc. Trid. sess. 24. de reform. c. 12. Ego ipse de officio & potestate Episcop. 3. alleg. 60. n. 66. vbi n. 66. cum Nic. Garc. Mandosi & aliis teneo prædictos 22. annos debere esse completos, & n. 67. an dispositio Concil. Trid. de loco procedat in dignitatibus Collegiarum Ecclesiarum.

3 In gloss. Si ipsos, ibi, *Qui enim in Prælatum eliguntur, etsi minor sit, non debet esse sub patris potestate.* Notatur ad hoc quod Episcopalis dignitas liberat à patria potestate, ut per Cottin memor. ab verb. Episcopalis dignitas, Pinel. in l. 1. p. 1. n. 42. C. de bon. mar. Guttier. in rep. §. sui n. 10. & seq. l. si de hæredum qualis & differ. Greg. 1. 65. tit. 5. p. 1. Molina de iustitia, tract. 2. disp. 229. vers. 6. Ioan. Garc. reg. 198. in princ. Rebel. de obligat. inst. p. 2. lib. 1. g. 8. n. 60. vers. octavo, Modern. de iuris d. p. 4. cent. 1. casu 27. n. 4.

4 In ead. gloss. ibi, *Sacer Ordo liberat à patria potestate.* Notatur ad hoc quod per sacrum Ordinem soluitur patria potestas, ut per Micr. de maioratu, p. 4. limit. 1. g. 1. n. 5. Spin. in speculo test. gloss. 4. rubr. n. 21. Modern. de cas. 27. n. 5. Contrarium tamen, imo per sacrum Ordinem filium non liberari à patria potestate, uti verius tenent Ferdin. Paez. de excusandis parentibus ob numerum liberorum, n. 72. Guttier. d. §. sui, n. 8. Cald. Pereira in l. si curatorem, verbo, lafis, n. 130. Perez l. 1. gloss. 1. pag. 65. col. 2. ad fin. tit. 3. lib. 1. Ord. Azaved. l. 8. n. 12. tit. 1. l. 5. noua recop. Valasc. consult. 108. v. 6. cum seqq. Molina d. disp. 229. vers. sextus in med. Rebel. d. g. 8. n. 60. vers. sed quid, Sanch. in Decalogum, lib. 4. c. 33. n. 37. Distingue primam opi-

nionem procedere quoad spiritualia, secundam verò quoad temporalia, Ioan. Garc. d. reg. 198. n. 5. Guttier. de tutelis, lib. 3. c. 32. n. 5.

S V M M A R I V M.

- 1 Indignus scientia, moribus, & ætate ad regimen Ecclesiarum institui non debet. Et qui habet duas Ecclesias alteram dimittere cogitur, nisi causa subsistat.
- 2 Cura animarum vbi sit mentio semper intelligitur de cura actuali, non habituali.
- 3 Verba sunt accipienda in propria significatione.
- 4 Lex posterior nunquam censetur reuocare primam, nisi de prima faciat expressam mentionem.
- 6 Beneficia duo habenti datur optio retinendi quod maluerit, quando utrumque eidem conferitur eodem tempore.
- 7 Beneficiorum pluralitas tolerari potest propter ipsorum tenuitatem.
- 8 Beneficium sufficiens ut dicatur ex persona qualitate, & locorum diuersitate unusquisque sibi iudex erit.

CAP. Eam te. IV.

Ad regimen Ecclesiarum non est instituendus nisi qui scientia, moribus, & ætate polleat, iuxta Conc. Later. etiam obtentu literarum Apost. Item habens plures Ecclesias, quæ ex vna non pendeant, eas dimittat, & vnā retineat quam maluerit, nisi sint adeo tenues, vt propriis Sacerdotes non possint conuenienter sustentare. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Zabar. Collect. Bellam. Host. Ioan. Andr. Imol. Panorm. Butr. Viu. in rationi primi libri iuris Pontif. pag. 296. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 105. remissive Ximen. in concord. p. 1. refertur ab Ant. Aug. collect. 1. Decret. lib. 1. tit. 8. c. 5.

Ad curam animarum, &c. Intelligit de actuali, nam vbi de cura animarum sit mentio, semper intelligitur de cura actuali, & non habituali, Capra com. concl. 90. n. 78. Rot. in Vicen. Prioratus 2. Mari. 1622. coram Illustri Patriarch. Manzanedo, nam verba sunt accipienda in propria significatione, non aliter, ff. de legatis 3. cum citatis à Moneta de distribut. quotid. p. 2. g. 11. n. 10. & Card. Tufch. tom. 8. lit. 5. concl. 101.

Quæ scientia, moribus, & ætate Concil. &c. Vide per me dicta de officio & potestate Episcop. 3. alleg. 61. n. 80. cum seq.

Non congruant institutis. Notatur ad hoc quod lex posterior nunquam censetur reuocare primam, nisi de prima faciat expressam mentionem, ut per Spin. in speculo testam. gloss. 30. princ. n. 18.

Habentes plures Ecclesias, &c. Adverte hunc text. dum probat habenti duo beneficia curata dari optionem retinendi quod maluerit, intelligendum esse ne pugnet cum c. de multa, de præbend. quando utrumque beneficium eidem conferitur eodem tempore, neque constat quod primum sit, & quod secundum, ut per Valer. Reginald. in praxi fori præsent. lib. 30. tract. 3. n. 300. vers. nota secundo.

Nisi ita fuerint tenues. Notatur ad hoc quod potest tolerari pluralitas beneficiorum propter tenuitatem ipsorum, ut per Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo, beneficia, pag. 50. vers. secundo.

Quæ propriis Sacerdotes non possint conuenienter alere. Adverte quod ut dicatur beneficium sufficiens ex personæ qualitate, & locorum diuersitate, unusquisque sibi iudex erit, vide Gomez. de expectat. num. 107. Flamin. de resignat. lib. 5. quest. 6. n. 131. cum seq. Prosper. de August. in addit. ad Quirantiam in summa Bullarum, verbo,

De Ætate, & qualitate, &c. Tit. XIV. 171

verbo, benef. resign. vers. oltana causa, Azor. inst. mor. p. 2. l. 6. c. 10. g. 8. & 9. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 15. n. 39. Valer. Regin. d. tract. 3. n. 285.

S V M M A R I V M.

- 1 Constitutus in minoribus Ordinibus, si aliis est idoneus, ad regimen Parochialis Ecclesia dispensatiue potest assumi.
- 2 Episcopo an aliquando permittitur fuerit beneficium curæ animarum coniunctum clerico 14. annorum concedere, ostenditur.

C A P. Præterea. V.

AD regimen Parochialis Ecclesiæ non est quis eligendus nisi sit Subdiaconus, dispensatiue tamen potest eligi in minoribus Ordinibus constitutus, dummodo talis sit, qui infra breue tempus ordinari possit in Presbyterum. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Zabab. Collect. Host. Anchar. Bellam. Ioan. Andr. Innoc. Imol. Butr. Panor. Viu. in ration. primi libri iur. Pont. pag. 298. Alagona in compend. iur. Canon. pag. 105. remissuè Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Ant. Aug. collect. 1. Decret. lib. 1. tit. 8. c. 6.

2 Per hunc text. Episcopo permittitur esse iure communi antiquo beneficium curæ animarum coniunctum concedere clerico 14. annum agenti tenere Archid. Ioan. Monach. Innoc. Host. ut ait Ioan. Andr. in c. 1. hoc tit. lib. 6. quem refert Azor. inst. mor. p. 2. lib. 6. c. 9. g. 9. vers. ceterum. Sed constans est ceterorum omnium opinio, quos refert & sequitur idem Azor. citato loco, id Episcopo non licere facere, quoniam in c. clem. in cunctis, §. inferiora, sup. de elect. Alex. III. Concil. Lateran. constituit in huiusmodi beneficiariis annum vigesimum quantum requiri, in cuius Concilij generalis lege non potest Episcopus dispensare. Ego ipse, multis ad id citatis Doctoribus, de offic. & potest. Episc. p. 3. alleg. 33. n. 25. Nihil enim probat pro Arch. & aliis post eum citatis text. in presenti, quoniam hic postquam dicitur quod clerici minoribus Ordinibus initiati Episcopi concessu possint ad Ecclesiam parochialem promoveri, statim subiungitur: dummodo tales sint, ut ad breue tempus Presbyteri fieri queant. Et quamvis quantum tempus illud debeat esse hic non exprimitur, & glossa exprimere nitatur, tamen in c. licet, de elect. in 6. declaratum est quantum esse possit huiusmodi tempus, est enim ibi definitum, ut qui ad Ecclesiam parochialem promouetur Sacerdos fiat ad annum ab eo tempore, quo beneficij possessionem adeptus est, computandum.

S V M M A R I V M.

- 1 Clerici propter necessitatem & utilitatem Ecclesiæ ubi habent beneficia compelluntur recipere Ordines illis non annexos.
- 2 Ordines suscipere qui obligentur, remissuè.
- 3 Beneficium licet simplex accipiens debet habere animum virtutem saltem accipiendi Ordines sacros.

C A P. Quæris à nobis. VI.

CLerici habentes beneficia si nolint promoveri ad sacros Ordines, dicentes se propter occulta peccata promoveri non posse, imo si impediti ad sacros Ordines recipiendos non sint admodum viles

Tom. I.

in aliis Ecclesiæ exercitiis, auferri debent ab iis beneficiis, & aliis canonicè conferri. Qui verò non sunt impediti, & idonei sunt, compelli possunt ad Ordines sacros recipiendos per amissionem locorum, & beneficiorum omni appellatione postposita. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Zabab. Collect. Anchar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Henric. Host. Innoc. Butr. Panor. Viu. in ration. primi libri iur. Pont. pag. 298. Alagona in compend. iur. Canon. pag. 105. remissuè Ximen. in concord. p. 1. refertur ab Ant. Aug. collect. 4. Decret. lib. 1. tit. 8. c. 4.

Nolunt ad maiores Ordines promoveri. De obligatione suscipiendi Ordines agunt Fr. Emman. in sum. tom. 1. c. 30. à n. 4. Sanch. de matr. l. 7. disp. 25. n. 14. cum segg. latè Nic. Garc. de benef. p. 3. c. 4. per tot. Gutier. can. lib. 1. c. 5. à n. 24. & dicam ad c. commissi, §. ceterum de elect. lib. 6.

In gloss. Utilitas. Notatur ad hoc quod omnis qui accipit beneficium, quamvis sit simplex, debet habere animum actuale, vel virtuale saltem disunctiue accipiendi Ordines sacros, si necessitas Ecclesiæ illud exegerit, vel renuntiandi, aut dimittendi beneficium ratione cuius iuberetur ordinari, ut per Nau. miscel. 44. in fine de Oratione in nona edit. & cons. 1. in fin. sub tit. de prebend. in vtraque edit. quem refert, & sequitur Sanch. d. disp. 45. n. 18.

S V M M A R I V M.

- 1 Medicus peritus, sollicitus, & traditiones artis observans non impeditur promoveri propter eventum mortalitatis infirmi.
- 2 Medici imperii damna, remissuè.
- 3 Medicina præstantia, & dignitas remissuè.
- 4 Irregularis quando sit exercens artem Medicinæ, vel Chirurgiæ, remissuè.
- 5 Medici beatiores sunt quoad sæculum, quam Advocati, quia eorum errores cooperit terra.
- 6 Medicus tenetur pauperem gratis curare.
- 7 Advocatus tenetur pro miserabilibus personis patrocinium suscipere.
- 8 Medicus salariatus de publico non debet petere præmiu ab infirmis.
- 9 Medicus de publico stipendiatus sit irregularis si eæ omissione curandi pereat infirmus.

C A P. Ad aures. VII. Clem. III.

Medicus peritus, & sollicitus & traditiones artis observans propter eventum mortalitatis infirmi non impeditur ad sacros Ordines promoveri, tenetur tamen recedere si ipsum conscientia remordeat. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Zabab. Collect. Bellam. Ioan. Andr. Henric. Innoc. Imol. Anan. Panor. Host. Butr. Anchar. Cened. coll. 163. Viu. in ration. primi libri iur. Pont. pag. 299. Alagona in compend. iur. Canon. pag. 105. remissuè Ximen. in concord. p. 1. refertur ab Ant. Aug. collect. 2. Decret. lib. 1. tit. 8. c. 2.

Cum in arte physica eruditus sit. De medico imperito vide Claf. lib. 5. §. homicidium, n. 17. Ant. Gom. tom. 3. var. c. 3. n. 16. Greg. 16. tit. 8. p. 7. Cened. ad Decret. collect. 163. n. 11. De medicinæ verò præstantia, atque dignitate, vide Tiraquel. de nobilit. c. 31. n. 81. cum segg. Callan. in catalogo gloria mundi, p. 11. confid. 48. Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 48. §. 4. num. 12. & alios, quos ego ipse refero de offic. & potest. Episc. p. 3. alleg. 91. num. 5. cum segg.

Ad maiores Ordines, de nostro consilio non ascendat. Quando exercens autem Medicinæ, vel Chirurgiæ sit irregularis, & an possit promoveri ad sacros Ordines,

P 2

vide Cou. in Clem. si furiosus, p. 2. §. 4. n. 3. Aluar. Pelag. de planctu Ecclesie, lib. 1. c. 48. ex col. 3. Felic. de censur. tit. de irregul. c. de specie irregular. qua contrahitur agrotos curando, Cened. 163. in princ. quibus adde Nau. cons. 1. qui clerici, vel monachi, in viraque addit. Sayr. in floribus decisionum, sub eod. tit. dec. 3. Zerol. in praxi Episc. p. 2. verbo, Medicus, Molina de iustit. tract. 3. disp. 75. n. 1. vers. prior.

5. *Mortis periculum incurrerunt.* Ideo Azened. l. 6. n. 3. tit. 16. lib. 2. noua recop. pag. mibi 185. inter Aduocatos & Medicos quoad seculum differentiam constituens, hos beatiore reputat, quia eorum errores cooperit terra.
6. In gloss. Remordeat, ibi, an Medicus teneatur infirmum pauperem, &c. Notatur ad hoc quod Medicus pauperem teneatur gratis curare, vt per Cornel. Benincal. de priuileg. pauperitatis, spec. in iud. a. n. 15. Petr. Plac. de delictis c. 26. n. 4. vers. agrotos tamen pauperes, Mandos. in praxi tit. de ingrat. c. 101. vers. pauperes infirmos, Roland. cons. 87. ex n. 38. vol. 2. Cened. d. coll. 163. n. 2. Tiraq. de nobilit. c. 29. d. n. 44. vbi n. 46. refert Virginem Mariam in somniis apparuisse Patri Marsilij Ficini Medico, monuisseque eum vt artis munera gentibus gratis, abundeque largiretur. Sic etiam Aduocatus tenetur pro miserabilibus personis patrocinium suscipere, & a pauperibus salarium non petere, alias percipere, Tiraq. d. c. 29. n. 29. Cou. praxi. c. 6. n. 4. Cornel. Benincal. d. loco, n. 10. Azened. l. 16. tit. 16. lib. 2. noua recop. Mench. illustr. c. 41. n. 3. Camil. Borel. in sum. decis. tit. 65. n. 38. cum aliis citatis per me d. tract. de offic. & potest. Episc. p. 3. alleg. 79. n. 33. Medicus assalariatus de publico (qui non debet recedere de Ciuitate absque licentia Priorum, Aniles ad c. 54. Pratorum, in gloss. partire, n. 4.) ea sub conditione ne quid ab agrotis recipiat, non debet petere primum ab infirmis, nec illud recipere ab eis sponte dantibus, vt per Anil. ad c. 1. Pratorum, in gloss. nil leuare. n. 8. Azened. l. 8. n. 2. tit. 6. lib. 1. noua recop. potest tamen post restitutionem sanitatem ab infirmo sponte oblata suscipere, Altamiran. de visitat. in verbo, etiam qualitercunque, num. 24. Matienf. in dialogis reletoris, cap. 25. num. 2.
9. In ead. gloss. ibi, Si forte imperite medicinam dedisset infirmis. Notari potest ad hoc quod Medicus de publico stipendiatus (qui dicitur Curie adscriptus) sit irregularis, si ex omissione curandi pereat infirmus. Henric. in sum. lib. 14. de irregul. c. 12. §. 7. in medio.

S V M M A R I V M.

1. Beneficio, quod quis prius habebat, & quod interim acquisiuit, priuatur persistens per annum in suspensione.
2. Excommunicatus ultra annum in ea excommunicatione perseverans potest beneficiis priuari.
3. Excommunicatus ob causam civilem perseverans in excommunicatione ultra annum an beneficiis sit priuandus, ostenditur.
4. Index quod temporis spatium expectare debeat excommunicatum lapso anno antequam ad declaratoriam, vel priuationem beneficiorum procedat, ostenditur.
5. Insuperfientia in excommunicatione, vt contracta dicatur ad effectum priuationis beneficiorum, requiritur perseverantia cum animi pertinacia in contemptum Clanum.
6. Suspensus eligere non potest, nec eligi.
7. Episcopus potest dispensare, vt quis post absolutionem retineat beneficium quod sibi fuit collatum tempore excommunicationis.

C A P. CUM bonæ memoriæ. VIII.

Beneficiis, quæ prius habebant, & quæ postea acquisierunt, priuantur, qui per triennium cum pertinacia, & contemptu steterunt in suspensione. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Zabar. Collect. Bellam. Ioan. Andr. Henric. Anchar. Anan. Host. Innoc. Panorm. Butr. Vinian. in rationali primi libri iuris Pontificij, pag. 299. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 106. remissive Ximen. in concord. p. 1. refertur ab Ant. Aug. collect. 2. Decret. lib. 1. tit. 8. c. 5.

Beneficiis, quæ habent non differat spoliare. Notatur hic text. iuncta gloss. verbo, spoliare, ad hoc quod excommunicatus ultra annum in ea excommunicatione perseverans potest beneficiis priuari, vt per Abb. in c. 1. de indic. numer. 2. §. vbi Alciat. num. 78. Menoch. de arbitrar. casu 416. num. 48. & 49. Ricc. in tract. de iure personarum extra gremium Ecclesie existentium, l. 4. c. 7. d. n. 1. optime Salzed. ad Bernard. in praxi. c. 119. n. 13. in nouiss. edit. qui in hac verba, Circa cuius interpretationem (scilicet text. in presenti) labitur doctissimus Ripa d. c. 1. n. 77. scribens quod text. ille loquitur quando Pontifex Max de plenitudine potestatis procedit, prout in casu illius text. Nau. nunquam presumendum est hic Principem velle procedere, &c. Nec refragatur consideratio Dec. in d. c. 1. n. 19. in 2. lect. à communi recedens, asserens text. illum requirere perseverantiam & contumaciam triennalem; nam, vt recte respondit Alciat. d. c. 1. n. 38. is text. non inducit dispositionem super triennio, sed super temporis diuturnitate ultra annum. Vnde videmus quod ante biennium sufficeret, vt c. vltim. de penis, qui text. etiam loquatur de laico, atamen idem in clerico indicandum est, cum vel nulla sit differentia, vel si aliqua est, fortius clericus ligatur, cum is magis parere teneatur, vt scribit Turrecrem. in c. Missas totas, n. 1. de consecr. dist. 1. Nau. in c. 1. §. ingratius, n. 4. de penis. dist. 5. Hec Salzed. d. loco. Vnde colligitur text. in presenti loquentem de triennio factum narrare, quandoquidem illud idem constituit si tantum anno stetit excommunicati, Ioan. Andr. hic post. num. 5. Eymers. in direct. inquisit. p. 2. quest. 47. post. num. 6. Campan. in diuersorio iuris Canonici rubric. 11. c. 15. num. 30. vers. alterum, & c. 16. n. 17. Ricc. d. c. 6. n. 1.

Quæ quidem assertio locum obtinet etiam si excommunicatio lata fuerit ob causam civilem, nam vt supra scripsi, pertinacia hæc vniuersim est, nec quoad hoc institutum attendi debet an procedat ex causa criminali, vel civili, solum perpendi debet crimen illud ab illa contumacia & perseverantia proniens. Hic constat longè errasse Abb. in d. c. 1. n. 17. Rip. v. 77. Rom. sing. 302. Ang. de Clauas. in sum. in verbo, excommun. vlt. n. 17. asserentes excommunicatos ex causa civili, & in ea perseverantes etiam mille annos non posse suis beneficiis priuari, quos omnes iuste reprobat Menoch. ed. arbitrar. indic. quest. lib. 2. cent. 5. casu 416. num. 55.

Dubitari tamen solet per quod temporis spatium iudex spectare debeat excommunicatum lapso anno antequam ad declarationem, vel priuationem beneficiorum procedat: circa quam controuersiam Abb. in d. c. 1. n. 15. de indic. vers. fateor. sentire videtur per triennium expectandum esse, vt dicere videtur text. in presenti. Sed Abb. non loquitur taxatiue, prout nec taxatiue ibi loquitur Andr. Alciat. num. 37. quocirca totum hoc iudicis arbitrio relinquendum esse censet,

De Aetate, & qualitate, &c. Tit. XIV. 173

cenſeo, ſequor in hoc doctiſſimum Iacob. Menoch. de arbit. iud. q. lib. 2. cent. 5. caſu 416. n. 66. Hac Salzed. d. loco.

5 Pro tanta pertinacia, & contemptu.] Notatur ad hoc quod ut dicatur contracta inſordecſcentia ad effectum priuationis beneficiorum, requiritur perſeuerantia cum animi pertinacia, quae includat contemptum Clauum, Signorol. conſ. 33. num. 10. verſ. praterea, Rota deciſ. 132. num. 7. part. 1. in recent. Ricc. d. lib. 4. c. 8. num. 3.

6 In gloſſ. Suſpenſi, ibi, Suſpenſi eligere non poſſunt, nec etiam eligi.] Notatur ad hoc quod ſuſpenſo ab officio vel beneficio non poſſunt beneficia conferri, ſed ita illorum eſt incapax, ut prouiſio illi facta ſit nulla, vide Corral. de benef. p. 4. c. 3. n. 22. Vuald in candelabro aureo, tit. de ſuſpenſione, n. 139. Lamber. de iure patr. p. 1. lib. 2. q. 9. art. 2. Vgol. de cenſur. tab. 4. de ſuſpenſ. c. 6. §. 7. n. 4. & c. 8. §. 6. n. 1. Flam. de reſign. lib. 5. q. 6. n. 84. Azor. inſt. mor. p. 2. lib. 5. c. 7. q. 2. Leſſ. de inſt. lib. 2. c. 34. n. 116. Nic. Garc. de benef. p. 7. c. 14. a. u. 1.

7 In gloſſ. Poſtmodum, ibi, Etiamſi poſtea fuerint abſoluti.] Aduerte quod poteſt quis poſt abſolutionem retinere beneficium, quod ſibi fuit tempore excommunicationis collatum, ſi cum eo ab Epilcopo fuerit diſpenſatum, c. poſtulaſtis, & ibi gloſſ. Verbo, diſpenſatum, de clerico excom. miniſt. plures refert Nic. Garc. d. p. 7. c. 13. n. 73. & 74. alios citat Ricc. d. lib. 4. c. 12. a. prime. & praecipue n. 5. ubi n. 6. extendit ut procedat in eodem Epilcopo, qui contulit beneficium excommunicato ignoranter, & bona fide, & num. 7. ut procedat etiamſi collatio non ſpectet ad Epilcopum, ſed ad inferiorem collatorem, & num. 9. limitat ne procedat quando collatio eſſet facta per Papam, tunc enim non poterit inferior etiam diſpenſando ſe ingerere.

S V M M A R I V M.

- 1 Subdiaconus in Epilcopum eligi poteſt, quod an hodie procedat attenta conſtitutione Gregorij XI V. oſtenditur, n. 2.
- 3 Subdiaconus Ordo olim ſacer minimè dicebatur.
- 4 Caſtitaſis votum qualiter olim emitebant promouendi ad Subdiaconatus Ordinem, oſtenditur.

C A P. Amultis. IX. Innoc. III.

1 S V B D I A C O N U S in Epilcopum eligi poteſt. Colligunt ſex Ord. Abb. antiq. Zabar. Collec. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Hoſt. Innoc. Henric. Panor. Butr. Anch. Viu. in ration. primi libri iuris Pontif. pag. 300. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 106. remiſſiue Ximen. in concord. part. 1.

2 Hanc eandem concl. ex hoc text. deſumunt Coſm. in pragm. ſanct. tit. de elect. verbo, Ordinibus, fol. 100. Vid. de ſacrament. n. 209. Azor. inſt. mor. p. 2. lib. 6. c. 8. q. 1. Attenta diſpoſitione Conc. Trid. ſeſ. 12. de reform. c. 2. requiritur ut in ſacro Ordine antea ſaltem ſex menſium ſpatio conſtitutus ſit, Franc. Leo in theſauro ſori Eccleſ. p. 1. c. 3. n. 9. Verum nouiſſime Bulla Gregorij XI V. incip. Onus Apoſtolica ſeruiſis, 15. Maij 1690. exigit in ſacris Ordinibus ſaltem ante ſex menſes initiatum eſſe, & ideo omnibus ſacris Ordinibus oportere initiatum eſſe cum plurali numero vtatur, teneſt Campan. in diuerſorio iuris Canonici, rubric. 11. c. 7. num. 8.

3 In quo Subdiaconatus Ordo Sacer minimè dicebatur, vide Marc. Anton. Capet. in tract. de perpetua caſtitaſe Tom. I.

Sacerd. c. 7. Campan. in diuerſorio iuris Canon. rubric. 2. num. 10.

Niſi qui ſe caſte victurum promiſerit.] Continentiam cogebantur promouendi ad Subdiaconatus Ordinem antiquitus expreſſe polliceri, c. nullam, c. praterea, & c. quando 28. diſt. Poſtea verò ex conſtit. Martini Papae nemo ordinandorum tenetur hanc continentiam expreſſis promittere verbis; ſed tacite ita ut ſilentium ordinati pro conſenſu reputetur, ſubdens ne promoueretur allenerans ſe non velle continentiae pollicitatione detineri, c. Diaconus 27. diſt. c. Diaconi 28. diſt. & ita cum clericis ad ſacros Ordines promouentur, tacite caſtitaſtem promittere cenſentur, c. quando, c. de ſis, d. c. praterea 28. diſt. multi, quos refert & ſequitur Carol. de Graſſis de effectibus clerical. in prelu. num. 42. Ego ipſe de offic. & poteſt. Epilcop. p. 2. allegat. 15. num. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 Abbas ex neceſſitate poteſt diſpenſatiue eligi quamvis fuerit in minoribus Ordinibus conſtitutus.
- 2 Abbas eſt nomen potius ſollicitudinis, quam honoris.
- 3 Ordinator qui eſt non debet reſpicere preces carnales.
- 4 Collatio facta precibus ex carnali affectu procedentibus, aliisque humana gratia, an & quando ſimoniaca ſit, oſtenditur.

C A P. Tuam in Domino. X.

1 M O N A C H U S in minoribus poteſt in Abbatem eligi abſque eo quod aſcendat ad maiores quando alius non reperitur idoneus. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Zabar. Collec. Bellam. Hoſt. Ioan. Andr. Anch. Imol. Innoc. Panor. Butr. Viu. in ration. primi libri iuris Pontif. pag. 301. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 106. remiſſiue Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Ita videlicet quod ad ſacros Ordines non aſcendat.] Notari ſolet ad hoc quod Abbas eſt nomen potius ſollicitudinis, quam honoris, ut per Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. c. 27. c. n. 26. imo illos non habere dignitatem quidam negant aſſerentes officio quidem potiri, non verò dignitate fulgere; id deducentes ex gloſſ. Verbo, non aſcendat, in praſenti, quatenus tenet etiam infamia notatum poſſe in Abbatem eligi, cum qua conueniunt Ioan. Monach. in c. inquiſitores, n. 1. de heret. in 6. & Archid. in c. fraternitatem, in med. 7. diſt. Caterum contrarium verius, & receptius eſt, ut probare videtur text. in c. ſi quis deinceps 16. q. 7. quatenus decidit de manu laici Epilcopatum, vel Abbatiam ſuſcipi non debere, & in fine dicit, ſimiliter etiam de inferioribus Eccleſiaſticis dignitatibus conſtituimus, ita firmat gloſſ. ult. in c. expoſuiſti, in ſi. de corpore vii. Lap. alleg. 84. incip. Dominus Papa, col. par. n. 11. Panor. in c. decernimus, n. 2. de iud. ubi Dec. in reſeſt. col. 2. n. 4. Felin. in princ. & Ripa n. 3. quos refert & ſequitur Rendina in prompt. receptarum ſent. tom. 1. tit. 1. n. 1. & me citato in hoc loco nouiſſime Hieron. Roder. in compendio quaſt. Regul. reſ. 1. num. 29.

In gloſſ. Nullum, ibi, Non enim preces carnales debet reſpicere, qui eſt ordinator. Nam Chriſtus Dominus ut erudiret Eccleſiaſticos ſemper aſperè loquutus eſt ad conſanguineos ſuos quoties interceſſit negotium cum eis, aliquando enim dicit Marc. 10. Neſcitis quid petatis, Et Luc. 2. Quid eſt quod me quarebitis. Et Ioan. 2. Quid mihi, & tibi mulier. Et Marc. 3. Quae eſt mater mea aut fratres mei, &c. ad eos enim, quid dixerant, ecce mater

fratres tui, & fratres tui foris stant, volentes te videre, & querentes te alloqui, respondit: *quoniam inique fecerit voluntatem Patris mei, qui in celis est, ipse frater meus, & soror mea, & mater est*, notarunt S. Aug. in S. Joan. 17. 8 c. 2. & lib. 21. de civitate Dei, c. 26. atque alij apud Staplet. in prompt. mor. Dom. 1. post Epiphaniā gravissimam hanc esse instructionem eorum, qui Ecclesiasticam vitam amplexi sunt. Et contra eos, qui mediis favoribus ad praelaturas conscendere nituntur; egregie Ioan. Bapt. Fin. in vespertinis homiliis, de regulis iuris.

¶ Omel. 5. vers. contra eos, pag. 82. An & quando collatio precibus ex carnali affectu procedentibus, & obsequiis, aliisque humana gratia facta simoniaca sit, vide Innoc. hic & Abb. n. 3. Nau. in man. c. 2. n. 101. vers. 10. Fr. Emm. in sum. tom. 2. c. 59 à n. 7. Less. de iust. lib. 2. c. 35. dub. 10 plures citatos per Nic. Garc. de benef. p. 8. c. 1. n. 119. & seq. Raph. de la Torre de Relig. tom. 2. q. 100. art. 5. dist. 1. cum seqq.

¶ In ead. gloss. ibi, *simonia committitur*. Vide Soar. de religione, lib. 2. de simonia, c. 40. n. 2. & 5. Et licitum esse studere spe promissionis habendae in Ecclesia, tenuit per hanc glossam Cosm. in proem. prag. Sanction. verbo, *ipem*, pag. mibi 39.

¶ In gloss. Non ascendat, ibi, *imo & infamis curam monasterij gerere potest*, &c. Per hanc gloss. tenet Oldrad. cons. 14. vers. & idem in monasteriis, n. 11. posse Monachum infamem eligi in Abbatem, sed contrarium merito resoluit Tambur. de iure Abbatum tom. 1. dist. q. 20. Vnde Regulares poenitentiati à sancto Officio ad dignitates & Praelaturas omnino inhabiles sunt, etiam si poenitentias compleverint, sicut à S. D. N. Urbano III. decisum fuisse de anno 1626. referunt Laurent. de Pirinis tom. 2. de privileg. sui Ordinis Minor. in annot. ad 9. constit. Pauli V. & Tambur. d. dist. 5. q. 21. num. 17.

SUMMARY.

- 1 Abbates, si fuerint benedicti, & Presbyteri possunt Ordinem clericalem conferre, & n. 2.
- 2 Abbates quicumque exempti tonsuram, minoresque Ordines conferre possunt Regularibus sibi subditis, in interstitiisque cum eis dispensare.
- 3 Abbates non possunt promovere personas seculares habentes literas dimissorias suorum Episcoporum.
- 4 Abbas ut possit minores Ordines conferre tria requiruntur, videlicet, quod sit Presbyter, quod benedictionem acceperit, & quod proprio Monacho conferat.
- 5 Ordo clericalis confertur per primam tonsuram.
- 6 Prima tonsura est Ordo.
- 7 Primam tonsuram conferre an liceat simplici Sacerdoti, ostenditur.
- 8 Prima tonsura clericum percipiens est excommunicatus, & non nisi à Papa absolui potest.

CAP. Cum contingat. XI.

¶ Abbates si fuerint benedicti, & Presbyteri possunt Ordinem clericalem conferre. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Zab. Collect. Anch. Bellam. Io. Andr. Imol. Henric. Host. Innoc. Panor. Butr. Cened. collect. 105. Viu. in ration. primi libri iur. Pontif. pag. 301. Alagona in compend. sur. Canon. pag. 106. remissive Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Ant. Aug. collect. 4. Decret. lib. 1. tit. 8. cap. 1.

¶ Licentia sit unicuique Abbati, &c. Notatur ad hoc quod Abbates, si fuerint benedicti, & Presbyteri,

possunt minores Ordines conferre, ut per Bellam. hic q. 1. Card. notab. 1. Abb. n. 2. & Butr. n. 13. Rebuff. in prax. benef. tit. de clericis, & à quibus, & quomodo, & c. n. 24. Zerol. in praxi Episc. p. 1. verbo, Abbas, Nau. cons. 13. alias 14. in novis, n. 3. sub tit. de privileg. vbi n. 5. ampliat sine Episcopi examine, Fr. Emm. in summa tom. 2. c. 14. n. 2. & tom. 1. q. Regul. q. 18. art. 1. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 2. c. 48. quest. 15. Flores de Mena variar. lib. 2. q. 24. plures per Cened. ad Decret. collect. 115. novissime Illustr. D. Roder. à Cunha, post primam huius libri impressionem à me visum in comment. ad c. 2. n. 5. dist. 91. Caterum Conc. Trid. sess. 23. de reform. c. 10. sic statuit, *Abbatibus ac aliis quibuscunque quatuorvis exemptis non liceat imperpetuum intra fines alicuius diocesis constitentibus, etiam si nullus diocesis, vel exempti esse dicantur, cuiquam, qui regularis subditus sibi non sit, tonsuram, vel minores Ordines conferre, non obstantibus quibuscunque privilegiis, prescriptionibus, aut consuetudinibus, etiam immemorabilibus, sic ibi referunt Azor. d. q. 15. Quaranta in summa Bullarum, verbo, Ordo, vers. Abbatibus, pag. mibi 501. Ludou. Miranda in man. Prælatorum, tom. 1. quest. 38. art. 9. conclus. 1. Ex quo Concilij loco colliguntur duo. Primum quod Regularibus suis subditis bene possunt Abbates quicumque exempti tonsuram, minoresque Ordines conferre, & tunc ipsi Regulares subditi non ab Episcopis, sed ad Abbatibus examinandi erunt, quia Concil. Trident. sess. 25. de reform. c. 12. de solis Ordinibus sacris intelligendum est, ita Nau. d. cons. 14. num. 5. quem refero ego ipse de offic. & potest. Episc. p. 2. alleg. 2. n. 7. Et ipsi Abbatibus fas est cum prædictis suis subditis in interstitiis minorum Ordinum dispensare, Hieron. à Sorbo in compendio privileg. Mendicant. verb. Ordines sacri, vers. quando vero Abbates, Ludou. Miranda d. q. 38. art. 7. conclus. 3. Secundum est quod hoc ipsum non possunt facere cum aliis etiam sibi subditis, & in quos etiam ordinariam habent iurisdictionem, Fr. Ludou. Miranda d. q. 38. artic. 4. conclus. 2. Vnde optimo iure decidit Rota apud Seraphin. dec. 985. p. 1. non licere Abbatibus promovere personas seculares habentes literas dimissorias suorum Episcoporum, & ideo constat longe à veritate alienum esse, quod asserunt Quaranta d. loco, & Azor. instit. moral. p. 1. lib. 12. c. 2. q. 7. dum referunt ipsam sacram Congregationem censuisse, huiusmodi Abbates Regulares habentes ius Baculum deferendi & Mitram, postquam sacerdotalem Ordinem, & munus benedictionis susceperint, posse tonsuram, & minores Ordines secularibus Episcopis iurisdictioni subiectis conferre, si modo ipsius Episcopi consensu accedat, vel literas dimissorias ad recipiendos Ordines ab Abbatibus concesserit, nam huic assertæ decisioni repugnant verba expressa Conc. Trid. d. c. 10. ibi, *Non liceat, & ibi, Cuiquam, qui regularis subditus sibi non sit*, ergo non ad alios etiam sibi subditos, & in quos ordinariam habet iurisdictionem extendi debet, & multo minus ad subditos alterius habentes literas dimissorias ad recipiendos Ordines etiam ab ipsis Abbatibus; nec ex eadem ratione extendi potest ad Regulares non sibi subditos, etiam qui dimissorias speciales suorum Superiorum, & specialem consensum Episcopi loci habuerint, quia nec in hoc casu asserta decisio relata per Quarantam, & Azor. locis proximè citatis, stare potest, ego enim de illius veritate iam dubitavi d. alleg. 3. n. 13. & me citato sequitur hanc meam sententiam Hieron. Roder. in compend. q. Regul. resol. 1. n. 23.*

¶ Dummodo ipsi ab Episcopo, &c. Aduerte tria requiri in Abbate volente minores Ordines conferre, primo quod sit Presbyter, secundo quod benedictio-

nem

De Ætate, & qualitate, &c. Tit. XIV. 175

nem acceperit, tertio quod proprio Monacho conferat, ex nouiori Conc. Trid. iure, Franc. Marc. Delphin. decis. 1082. n. 2. lib. 1. & decum refert Piafec. in praxi noua Episc. p. 1. c. 1. n. 6. pag. 20.

6 A talibus clericalis Ordo conferitur.] Notatur ad hoc quod per primam tonsuram clericalis Ordo conferatur, vt per Greg. Lop. in proem. tit. 6. p. 1. Cou. in c. quia nos, n. 4. infr. de testam. Cald. Pereira in l. si curatorem, verbo lesis, n. 104. Nicol. Garc. de benef. p. 7. c. 1. n. 1. Illa enim imprimit characterem sacrum in anima indelebilem. Didac. Sahag. tit. de sacram. Ordin. n. 11. Marta de iurisd. p. 4. cent. 2. casu 121. n. 11. Torreblanc. in defensione tract. de Magia, c. 6. num. 35. & ideo efficit verè & realiter clericos. Albert. Trot. de vero & perfecto clerico c. 2. Cou. in c. quia nos num. 4. de testam. Nau. in man. c. 22. num. 17. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 4. quest. 2. n. 56. Torreblanc. in tract. de Magia, lib. 3. de criminis punit. c. 9. num. 37. ita vt huiusmodi Tonsurati clericorum appellatione veniant, & gaudeant omnibus privilegiis & immunitatibus; quæ clericis in sacris constitutis conceduntur, vt resoluunt per me citati in tract. de appellat. verborum viriisque iuris signis. appell. 51. num. 1. quibus addo Torrebl. d. c. 6. num. 41. & sic liberantur à potestate seculari, & in Ecclesiastica constituuntur Mart. de iurisd. p. 4. cent. 2. casu 121. ex num. 11. Cenal. commun. quest. 163. num. 6. Torreblanc. d. c. 9. num. 38. ac proinde iurisdictionem Ecclesiasticam exercere valent, & vicarios esse Episcoporum, Seguro Daualos in direct. Inquis. p. 1. c. 11. Torreblanc. d. c. 6. num. 59. Vnde si dicat Summus Pont. Conferimus tibi beneficium quamprimum fueris characterem clericali insignitus, sufficit habere primam tonsuram, vt per Flamin. de resignat. lib. 6. q. 4. num. 23. & lib. 4. quest. 2. num. 56. Clerici enim primæ tonsuræ sunt capaces spiritualium, D. Marta in votis nouissimarum decis. voto 24. num. 2.

7 In gloss. Abbat. ibi, hoc idem potius electus Abbatem, & confirmatus, si Episcopus eum differat benedicere. Dixi ad c. 1. verbo, benedicere fortè renuerit, supra de supplenda negli. prelat.

8 In ead. gloss. ibi, quidam dixerunt non esse Ordinem, sed eorum opinio corrigitur. Notatur ad hoc quod prima tonsura est Ordo, vt per Cou. in d. c. quia nos, n. 4. Greg. in proem. tit. 6. part. 1. Rota Rom. diuers. decis. 731. n. 5. & 6. part. 1. Piafec. in praxi noua Episc. part. 1. c. 1. n. 3. p. 26. Viuian. in praxi iurisdiction. part. 2. lib. 6. c. 1. num. 3. Mendez à Castro in l. cum oportet, num. 86. C. de bonis, qua liber. Cald. Pereira d. verbo, lesis, num. 104. optimè Nicol. Garc. d. c. 1. à num. 1. Torreblanc. in tract. de Magia lib. 3. de criminis punit. c. 9. num. 36. & in defensione huius tract. c. 6. num. 32. vbi id probat ex multis locis Conc. Trid. videlicet sess. 21. de reform. c. 1. ibi, quorumcumque Ordinum etiam clericalis Tonsura, & sess. 23. c. 2. ibi, qui iam clericali Tonsura insigniti, & de reform. c. 10. ibi, Tonsuram, vel minores Ordines conferre. Quicquid alij teneant, & præcipuè Theologi primam tonsuram non esse propriè Ordinem, sed tanquam præambulum, seu dispositionem ad Ordines, sicut nouitium ad religionem. D. Thom. part. 3. q. 40. art. 2. Vasq. tom. 3. disp. 236. c. 1. num. 9. & disp. 237. c. 2. Nau. conf. 1. I. sub tit. de temporib. ordin. in antiq. & conf. 4. sub tit. de Sacrament. non iter. in nouis, Sayr. in floribus decis. sub illo tit. de temporib. ordin. decis. 14. Bonacina de Sacram. disp. 8. q. vnic. puncto 1. num. 6. & alij citati à Cened. ad Decretal. collect. 105. num. 2. & à Nicol. Garc. d. cap. 1. num. 5.

9 In ead. gloss. ibi, & etiam Presbytero hoc licet. Notatur ad hoc quod simplici Sacerdoti licet primam Tonsuram conferre, similis gloss. verbo, lesis in c. quoniam 69. dist. Archid. in c. psalmista, num. 2. in

sine 23. dist. Innoc. hic num. 1. & Host. num. 2. Vfus tamen Ecclesiæ resistit, & propterea huius glossæ, ac cæterorum opinionem non esse accipiendam tenet Sot. in 4. sentent. dist. 2. q. 1. art. 1. ad 2. arg. quem refero ego ipse de offic. & potestate Episcopi, part. 2. alleg. 3. num. 16.

In gloss. Ordo, vltimi, sed nunquid qui tales percutiunt 10 incident in Canonem laici sententia? Dic quod sic. Notatur ad hoc quod percussus clericum etiam si sit primæ tonsuræ est excommunicatus, & non nisi à Romano Pont. potest absolui, vt per Duen. reg. 99. vers. amplia 2. Cened. 105. n. 4.

S V M M A R I V M.

- 1 Canonici Regularis si fiat Monachus in alio monasterio, & deinde reuertatur ad suum, potest creari Abbas.
- 2 Licentiam à suo Prelato habens transeundi ad aliam religionem, si ante professionem vult reuerti, prioris religionis Fratres tenentur eum recipere.

C A P. Intelleximus. XII.

C Anonicus Regularis si fiat Monachus, & deinde iusta de causa ad canoniam reuersus, ibi postea præficiatur, licet tenere poterit Prelaturam. Colligunt ex Ordinari. Abb. antiq. Collect. Zabarell. Innocent. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anchar. Host. Butr. Panormitan. Viuian. in ration. primi libri iuris Pontif. pag. 302. Alagona in compendio iuris Canonici, pag. 107. remissiuè Ximen. in concord. p. 2. refertur ab Anton. August. collect. 4. Decret. lib. 1. tit. 8. cap. 4.

Ad primam domum redire curasti.] Aduerte quod 2 habens licentiam à suo Prelato transeundi ad aliam religionem, si non inuenit ætatiorem se recipientem, aut non potuit ipsius austeritatem, & rigorem sustinere, vel alia quacumque de causa ante professionem vult reuerti, prioris religionis Fratres tenentur eundem recipere, vt per Syluest. verbo, religio. 4. q. 5. quem refert, & sequitur Fr. Lud. Miranda in manuali Prelat. tom. 1. q. 31. art. 18.

S V M M A R I V M.

- 1 Ordinatus ad sacros Ordines sine titulo ab Ordinatore iuste peti beneficium.
- 2 Episcopus tenetur alere clericos in sacris Ordinibus ab ipsam ordinatos.
- 3 Episcopi tenentur alere ordinatos sine titulo à suis successoribus.
- 4 Apponi consuetum pro appositio habetur, licet non sit expressum.
- 5 Ordinibus sacris initiatus præsumitur habilis, & idoneus ad beneficia simplicia.
- 6 Dignus qui reputatur in vna dignitate si postea eligatur ad alteram similem, etiam tunc dignus debet reputari.

C A P. Accepimus. XIII.

O Rdinatus in sacris sine titulo iuste peti vt Episcopus ei prouideat de beneficio, & licet Episcopus non deberet excipere contra ordinatum, cum idoneum illum iudicauerit ordinando, tamen si excipit

P 4 pit

fit quando Papa simpliciter scribit, vt nullum provideat, exceptiones admittuntur. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Zabar. Collect. Bellam. Host. Ioan. Andr. Innoc. Henric. Imol. Anch. Panorm. Butr. Viu. in *rationali primi libri iuris Pontif. pag. 303.* Alagona in *compend. iur. Canon. pag. 107.* remissive Ximen. in *concord. p. 2.* referunt ab Anton. August. collect. 3. Decret. lib. 1. tit. 8. c. 3.

2. *Ad promissionem eorum compellere.* Notatur ad hoc quod Episcopus tenetur alere clericos in sacris Ordinibus ab ipso sine titulo ordinatos, vt per Ant. Burg. in *repet. c. Ecclesia S. Maria n. 137. de constit.* Corduba de Lara in l. *si quis a liberis*, §. *et si impubes* n. 33. ff. de *liber. agnosc.* Matienf. l. 1. gloss. 9. n. 8. tit. 6. lib. 5. *nona recop.* & alios citatos a Cened. ad Decretal. collect. 3. n. 1. quibus adde Flamin. de *resign. lib. 2. q. 6. n. 5.* Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. §. 10. n. 22. Vgolin. de *offic. & potestate Episcopi*, c. 2. §. 1. s. late Nicol. Garc. de *benefic. p. 2. c. 5. a princ.* quos refero de *officio & potestate Episcopi p. 2. alleg. 20. n. 4. cum multis seqq.*

3. *Vel predecessores suos.* Notatur ad hoc quod non tantum Episcopi promouentes clericos ad sacros Ordines sine titulo tenentur eos alere, sed etiam ipsis mortuis etiam eorum successores, vt per Henric. in *sum. lib. 10. c. 1. §. 4. in comment. lit. F. Bonac. Sacram. disp. 8. q. vnic. puncto 5. n. 17. vers. resp. 2.* optime Campan. in *diuersorio iuris Canonici*, rub. 8. c. 5. n. 2. vbi dicit quod si Episcopus loco renuntiasset, quia translatus ad alterius Ecclesie regimen fuit: vel si loco & dignitati cessit, non ad illa constringeretur, qui in ordinantis locum potitus fuerit, sed ipsemet ordinator, quamvis e tali egressus loco & Ecclesia, de quo etiam Henric. d. §. 4. & Vgolin. d. §. 1. 5. vers. *sexio excipitur*, quos refero ego ipse d. alleg. 20. n. 33.

4. *Facinus in literis nostris opponi.* Notatur ad hoc quod habetur pro opposito id, quod apponi consuevit, licet non sit expressum, vt per Surd. decif. 223. n. 9. & 10.

5. *Quod ab obtinendum Ecclesiasticum beneficium, &c.* Notatur ad hoc quod eo ipso quod aliquis sit admittus & ordinatus sacris Ordinibus, presumitur habilis & idoneus ad beneficia simplicia, ita vt nono examine opus non sit, ita Host. n. 15. Ioan. Andr. n. 13. Abb. n. 3. & 6. idem Abb. in c. *fin. n. 5. & 6.* vbi etiam Felin. n. 1. in *fine*, de *presumpt.* Caputaq. decif. 367. n. 2. Rota decif. 16. num. 1. part. 2. *differs.* Boët. decif. 149. n. 16. Rebuff. in *praxi benef. tit. de rescript. in forma communi pauperum*, n. 11. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 4. n. 84. Bellet. *disquisit. cleric. part. 1. tit. de disciplina clericali*, §. 4. num. 43.

6. In gloss. *Reputare ibi*, Not. quod qui reputatur dignus in una dignitate, si postea eligitur ad alteram, etiam tunc dignus debet reputari. Vide Caputaq. decif. 367. lib. 2. Aloyf. Ricc. in *praxi fori Ecclesiast. decif. 419. in 1. edit. & resol. 356. in 2. edit.* Campan. in *diuersorio iuris Canonici*, rub. 5. c. 3. num. 8. prope *fin.* quos refero ego ipse de *officio & potestate Episcopi*, part. 3. alleg. 60. n. 89. vbi cum Campan. d. loco, & Setaphin. decif. 1323. aduerto de iure communi examinatum ad vnum beneficium non esse iterum examinandum ad aliud simile, quod & Curia stylus comprobatur, sed inspecta Concilij Tridentini dispositione examini semper esse subiiciendum, quod in partibus, vel vbi per concursum examen fit, locum habere dicendum est.

S V M M A R I V M.

1. Idoneus qui non fuerit in Sacerdotem promoueri, vel ad regimen animarum, assumi non debet.
2. Scientia defectus impedit ordinari.
3. Ministros paucos bonos, quam multos malos habere sanctius est.
4. Anima sunt pretiosiores omnibus aliis rebus, & corporibus.

C A P. Cùm sit ars artium. X I V.

Episcopus per se vel alios diligenter instruere & informare debet promouendos in Sacerdotium super diuinis Officiis, & sacramentis ritè ministrandis, & si presumpserit ordinare ignaros, & rudes, ordinati & ordinantes grauiter puniuntur. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Zabar. Collect. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anchor. Hostienf. Butr. Panormit. Innoc. Vinian. in *rationali primi libri iuris Pontif. pag. 304.* Alagona in *compendio iuris Canonici*, pag. 107. remissive Ximen. in *concord. p. 1.* referunt ab Anton. Aug. collect. 4. Decret. lib. 1. tit. 8. c. 4.

Rudes, & ignaros ordinare presumpserint, &c. Notatur ad hoc quod defectus scientie impedit ordinari, vt per Henric. in *sum. lib. 1. c. 8 §. 11. vers. defectus*, iustum enim est vt praeficiendi in Ecclesia sint literari, Gig. *conf. 3. ex n. 15. & conf. 144. n. 1.* Hippol. Marfil. de *Columna de Eccles. red. orig. p. 2. c. 19. in princ.* Hojed. de *incompat. benef. p. 1. c. 24. ex n. 28.* Lambertin. de *iure patron. lib. 1. p. 3. q. 5. art. 1. ex n. 5. in fine.* Petr. Rebuff. in c. *postulatus de cler. excom. minist. ex num. 33.* Azened. l. 3. §. 1. n. 1. tit. 3. lib. 1. *nona recop.* Cened. ad Decret. collect. 56. n. 4. in ea dicuntur radii Solis, & Stellae, *Aurb. habita*, & ibi Bald. *num. 2. C. ne filius pro patre*, Mandos. in reg. 16. Cancell. q. 15. n. 3.

Sanctius enim est paucos bonos, quam multos malos habere ministros. Vide Daniel. Venat. in *analyfi methodica iuris Pontificij*, lib. 1. tit. 1. 4. axiom. 3. Bellet. *disquisit. cleric. p. 1. tit. de disciplina cleric. §. 15. n. 36.*

In gloss. *Ars artium* ibi, quia anima sunt pretiosiores omnibus aliis rebus, & corporibus. Vide Cardolum in *praxi iudicium, & Advocatorum*, verbo, *anima* 1. Tiraq. de *pia causa in praxi*, n. 9. Menoch. de *presumpt.* lib. 4. *praxi* 152. n. 4. Surd. decif. 156. n. 12. Mascard. de *probat. concl. 117. n. 5.* Guttier. in *repet. l. nemo potest ff. de legat. 1. n. 46.* Card. Mantica. de *tacitis & ambig. comment. tom. 2. l. 13. tit. 28. n. 10.* Card. Tusch. *tom. 2. lit. A. concl. 333.* & citatos per me Axiom. 26. n. 1.

S V M M A R I V M.

1. Scientia defectus deicit iam promotum.
2. Scientia defectus praestat iustam causam deponendi quem ab Episcopatu.
3. Illiterato omnino facta collatio non valet.
4. Illiterati sunt incapaces beneficiorum.
5. Illiteratus dicitur, qui prima Grammatica rudimenta non didicit.

C A P. Quamvis. X V. & fin.

Scientia ob defectum Episcopus iam promotus amouetur ab executione Pontificalium, & ab administratione Ecclesiae. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq.

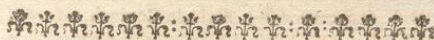
antiq. Zabarel. Collect. Bellam. Ioan. Andr. Innoc. Imola, Panorm. Host. Anch. Viuian. in ration. primi libri iuris Pontif. pag. 305. Alagona in compend. iur. Canon. pag. 107. remissive Ximen. in concord. part. 1.

2 Probat hic text. defectum scientie prestare legitimam causam deponendi quem ab Episcopatu, ut per Abb. hic num. 1. Flamin. de resignat. lib. 5. q. 3. n. 85. vbi n. 86. dicit illiteratum quem ex eo probari, quia nunquam legit librum, non intravit scholas, nec aliquem Doctorem audiuit.

3 Notatur etiam ad hoc quod collatio beneficii non valet, quando fit ei, qui est omnino illiteratus, post Innoc. & Felin. tenet Flamin. d. q. 1. num. 90. Menoch. de arbitr. casu 425. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 6. c. 6. q. 7. Valer. Reginald. in praxi fori poenitent. lib. 30. tract. 3. num. 169. Leil. de instit. lib. 2. c. 34. n. 129. Campan. in diuersorio iuris Canonici, rubr. 1. c. 14. n. 5. Nicol. Garc. de benefic. part. 7. c. 7. n. 12. & alij citati per me de offic. & potest. Episc. p. 3. alleg. 63. n. 1. & Carol. de Grassis de effectibus clerical. in prelu. n. 71. Illiterati enim sunt incapaces beneficiorum, cap. illiteratus 37. dist. cap. poenitentes 55. d. st. Flam. d. q. 3. n. 25. Carol. de Grassis d. prelu. n. 72. quia sunt irregulares ita inter irregularitates connumerantur hac ex defectu illiteraturae, Flamin. d. q. 3. n. 89. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 4. num. 41. Nicol. Garc. d. c. 7. n. 9. & alij citati per me d. tract. part. 2. alleg. 46. n. 10. Et hic defectus est omnino indispensabilis, Rebuff. de pacific. possess. num. 264. Flamin. lib. 4. q. 4. num. 2. cum literaturae de iure Diuino requiratur, Azor. de part. 2. lib. 6. c. 6. q. 4. Flamin. d. lib. 4. q. 4. num. 7. Carol. de Grassis in d. prelu. n. 64. & alij citati per me d. alleg. 36. num. 12.

4 Nunquam de Grammatica didicisse, & c. Ideo illiteratus dicitur qui prima Grammaticae rudimenta non didicit, Flamin. d. lib. 4. q. 4. n. 2. & lib. 5. q. 3. n. 70. Carol. de Grassis in d. prelu. n. 237. & seq. Campan. in diuersorio iuris Canon. rub. 5. c. 5. n. 2.

5 In gloss. Defectus, ibi, defectus scientiae sufficit ad cedendum. Dixi ad e. nisi cum pridem, sup. de renunc. super verbo, pro defectu quoque scientia.

De Sacra Vnctione.

TIT. XV.

UPER hanc rubr. scripserunt Zabarel. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Butr. Panorm. Anchar. Ioan. de Londris in breuiario sanctorum Canonum, fol. 164. vers. Petr. de Rauenna in compendio iuris Canonici, Guillem. Durand. Specul. in breuiario aureo iuris Canon. Martin. Mesnartius in epitome Decret. fol. 20. verso, Daniel Venator in analysi methodica iuris Pontificij, pag. 71. Goffred. & Hostien. in summa huius tit. Alex. Cassan. & Anast. Germon. in paratiulis ad quinque libros Decretal. Petr. Alphons. de Valconcel. in harmonia rubr. iuris Canonici, Barthol. Carthag. in exposit. titulum iur. Canon. Ioan. Honor. lib. 1. summa in Decretal. omnes sub hoc tit.

S V M M A R I V M.

1 Episcopus cum consecratur manus, & caput illius inunguntur Chrismate confecto ex oleo, & balsamo, quod si fuerit praetermissum, est per tres Episcopos supplendum.

- 2 Doctores referuntur de Sacramento Extrema-Vnctionis agentes.
- 3 Vnctionis Extrema proprius minister est Sacerdos.
- 4 Regulares Sacerdotes, qui laicis Sacramentum Extrema-Vnctionis sine proprii Presbyteri licentia ministraverint, excommunicationem reservatam Sedi Apostolica ipso facto incurrunt.
- 5 Oleum ab Episcopo benedictum est materia remota Sacramenti Extrema-Vnctionis.
- 6 Oleum infirmorum an possit benedici a simplici Sacerdote de licentia Papae, remissive.
- 7 Vnctionis Extrema Sacramentum quibus conferendum ostenditur.
- 8 Reges Christiani, quibus olim concessum fuit ius vngendi qui fuerint, remissive.
- 9 Vnctio Principis a capite ad brachium fiebat.
- 10 Oleum quo Imperatores, & Reges inunguntur, quale sit ostenditur.
- 11 Doctores referuntur de Sacramento Confirmationis agentes.
- 12 Confirmationis Sacramenti minister ordinarius est solus Episcopus ordinatus, qui valide ministrat, quamvis excommunicatus, hereticus, vel degradatus.
- 13 Episcopi aliquando dicuntur summi Sacerdotes.
- 14 Baculo cur Romanus Pont. non utatur, ostenditur, & c. num. 15.

CAP. Cum venisset, vnica.

Gregor. III.

Episcopus cum consecratur manus & caput illius inunguntur Chrismate confecto ex oleo & balsamo, quod si id fuerit praetermissum, est supplendum per tres Episcopos. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Zabarel. Collect. Anch. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Innoc. Butr. Panorm. Viui. in rationali primi libri iuris Pontificij pag. 309. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 101. remissive Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Ant. Aug. collect. 4. Decret. lib. 1. tit. 11. cap. vnica.

De prima Jacobus Apost. & c. De Sacramento Extrema-Vnctionis vide Concil. Trid. sess. 14. de Sacramento Extrema-Vnctionis, Galet. in margarita casuum conscientiae, eod. verbo, Vinald. in candelabro aureo de Sacramentis, tit. de Extrema-Vnctione, Petr. Ledesma in sum. p. 1. tract. de Sacrament. Extrema-Vnctionis, Gabr. Vals. in 3. p. D. Thom. tom. 2. disp. 135. Valentia tom. 4. disp. 8. Card. Bellarm. in controuersis fidei Catholicae tom. 3. de Sacramento Extrema-Vnctionis lib. vnica. Iacob. de Grassis tom. 1. consiliorum, lib. 1. tit. de Sacra Vnctione. Agid. Coninch. de Sacramentis, tom. 1. disp. 19. Fr. Emman. quest. Regul. tom. 3. q. 79. art. 1. cum duobus seqq. Soar. tom. 4. disp. 39. Balduin. in super opera controu. Bellarmini, p. 2. lib. 6. c. 1. cum seqq. Valer. Reginald. in praxi fori poenitent. lib. 28. n. 40. cum seqq. Barth. ab Angelo dialogo 3. §. 88. & seqq. Francisc. Pitigian. disp. 23. quest. vnica. Nald. verbo, Extrema-Vnctio. Ludovic. Miranda in manuali Pralatorum, tom. 1. q. 49. Bonac. de Sacrament. disp. 7. Posteuin. de officio Curati, cap. 9.

Inducat Presbyteros Ecclesie] Notatur ad hoc quod proprius minister Sacramenti Extrema-Vnctionis est Sacerdos, Concil. Trident. sess. 14. de Extrema-Vnctione, c. 3. Petr. de Ledesma in sum. p. 1. tract. de Sacrament. Extrema-Vnctione, c. 5. Sayr. de Sacram. in genere, lib. 2. c. 2. q. 1. art. 2. vers. de Sacramentis, Fr. Emman. quest. Regul. tom. 3. quest. 79. art. 1. Soar. tom. 4. disp. 45. sect. 1. num. 5. Card. Bellarm. tom. 3. de Extrema-Vnctione, c. 9. in princ. Fr. Ludovic. Miranda in manuali Pralatorum, tom. 1. q. 49. art. 23.